

at kunne tiltræde, og skal man i saa Henseende — næst at bemærke, at den i den nævnte Lovs § 25 opførte Sum 61,000 Rd. til de civile Straffeanstalter er optaget uforandret efter det af Regjeringen Rigsdagen forelagte Udkast, i hvilket der tillige var opført særligt Vedlæg til Direktøerne ved Straffeanstalterne, hvoraf det allerede synes at være en Følge, at man ved Beregning af den nævnte Sum til Forretningernes Besørgelse ikke har kunnet tage noget Hensyn til Direktøerne, hvis Forretninger iøvrigt heller ikke kunne henføres under de i § 25 nævnte — ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at det ingenlunde kan anses foreskrevet ved Loven af 19de Febr. 1861, at alle de Embeder, hvis Lønninger ikke fastsættes ved samme, skulle anses inddragne. I det Loven nemlig i de første 8 §§ giver visse almindelige Regler, som skulle gjælde for alle Embedsmænd, som lønnes af Statskassen eller de i Finantsloven opførte særlige Fonds, hedder det i § 9: „For efternævnte Embeds- og Bestillingsmænd fastsættes særligt følgende Bestemmelser“, hvoraf tydeligt fremgaaer, at der gives andre Embedsmænd end de i de efterfølgende §§ særligt nævnte, paa hvem de første 8 §§ kunne blive anvendelige, og der er derfor heller ikke med Hensyn til den store Mængde Embeder, som ere forbigaaede med Tausshed i Loven af 19de Febr. 1861 §§ 10—28, iøvrigt fra nogen Side fremsat Paastand om, at disse derfor skulle være inddragne, i hvilken Henseende man skal tillade sig særlig blandt Andre at henvise til Vicepolitidirektøren og Embedsmændene ved Pascontoret. Ligesom man derfor maa ansee det for afgjort, at Direktøerne ved Straffeanstalterne, der have kongelig Udnævnelser som saadanne, ikke vilde være at entledige i Henhold til Loven af 19de Febr. 1861, saaledes skjønner man heller ikke, at der er nogen Besøielse til i denne Anledning at indeholde nogen Deel af den til de civile Straffeanstalter ved Lovens § 25 bevilgede Sum af 61,000 Rd., da § 25 sidste Passus viser, at det kun er for de Poster, som efter opførte § 25 i Forbindelse med §§ 13—15 ere bestemte til Inddragelse, at der vil være at indeholde et passende Beløb, indtil disse Poster blive ledige, medens der ikke findes nogen Henvisning til §§ 18 og 19. Endelig bemærkes, at Indreministeriet har samtykket i for indværende Finantsaar at anvise de omhandlede Direktørgæger uden Fradrag i den normerede Assistancessum, under Forudsætning af at der gennem Finantslovsforflaget for 1862/63 erhverves Rigsdagens Sanction paa Forholdets Ordning i Overensstemmelse med Foranførte.

Derimod har Ministeriet, da Posten som Direktør ved Straffeanstalten i Viborg ved Dødsfald blev ledig i Begyndelsen af indværende Aar, ikke troet at burde besætte denne Post igjen, forinden Spørgsmaalet har været forelagt Rigsdagen. Skjøndt der nemlig ikke foreligger nogen bestemt Udtalelse om, at Direktøerne ved Straffeanstalterne skulle bortfalde ved Vakance, give dog de stedfundne Forhandlinger efter Ministeriets Anstuelser tilstrækkelig Anledning til ved den nu indtrufne Leilighed at underkaste dette Spørgsmaal en fornyet Drøftelse. Ministeriet har nu, efter at have gjort Sagen til Gjenstand for den noieste Overveelse, ikke kunnet skjønne rettere, end at det maa anses i høj Grad stemmende med Fængselsbestyrelsens Lær, at der idetmindste ved de længere fraliggende Anstalter findes Mænd, som kunne fore et stadigt Tilsyn med de lokale Fængselsbestyrelser — blandt Andet foretage jævnlige Kasseundersøgelser — og hvis Forretningsdygtighed og praktiske Indsigt i mange Tilfælde kan være en Støtte for disse, ligesom det er af stor Betydning, at i alt Fald den væsentligste Deel af den disciplinaire Straffemyndighed, udøves af Mænd, der staae udenfor den daglige Bestyrelse, naar saadanne kunne findes paa Stedet. Naar Direktøernes Forhold til Straffeanstalterne ordnes paa den her antydede Maade, ville formeenlig de væsentligste Indvendinger, som ere fremsatte mod Bibeholdelsen af disse Poster, bortfalde, og man er derfor, idet man bringer et Beløb af 300 Rd. i Forflag som Honorar til en Direktør ved Viborg Straffeanstalt, som vil være at udnævne af Ministeriet, fundet at ordne Forholdet saaledes, at han væsentligt kun bliver Tilsynshavende og Kontrollerende, medens den egentlige Bestyrelse og Ansvar herfor paahviler Inspektøren.